

Nr 249

Av herr Ollén m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om ett investeringsanslag å kapitalbudgeten till vissa byggnadsarbeten för fångvården.

I statsverkspropositionen 1957 har till byggnadsarbeten vid fångvården äskats anslag med å kapitalbudgeten 15 900 000 kronor och å tilläggsstat II till riksstaten (budgetåret 1956/57) 6 300 000 kronor. Härtill skall läggas ett belopp av 1 200 000 kronor, som överföres till anslagen till byggnadsarbeten från ett år 1956 beslutat anslag. Sammanlagt gör detta (15 900 000 + 6 300 000 + 1 200 000) 23 400 000 kronor. Enär det å tidigare beslutade byggnadsanslag föreligger en behållning — den 30 juni 1956 6 287 677 kronor — av vilken under innevarande budgetår endast en mindre del torde ha tagits i anspråk, har man anledning räkna med att vid bifall till de hos riksdagen gjorda äskandena totalt minst 28 000 000 kronor står till förfogande.

Den byggnadsverksamhet, som skall bedrivas med anlitande av dessa medel, avser

uppförande av personalbostäder m. m. vid Roxtuna och några kolonier;

inköp av tomt för dels en blivande fångvårdsanstalt i Norrtälje och dels ett beslutat frigångshem i Nacka stad;

avslutande (senast under budgetåret 1956/57) av ny- och ombyggnadsarbeten vid Hälsingborg och Lärbro, första etappen av Säve samt (senast under budgetåret 1957/58) vid Skenäs och Hinseberg;

påbörjande av arbetena vid Hall, Mariefred, Hällby och Tidaholm; vid dessa fyra anstalter kräves för slutförandet av planerade arbeten fortgående medelsanvisning för tiden efter den 1 juli 1958.

Till följd av storleken av den föreslagna medelsanvisningen för tiden intill den 1 juli 1958 får byggnadsverksamheten inom fångvården en omfattning utan tidigare motsvarighet. Om allt går efter beräkning skulle under nästa budgetår byggnadsarbeten vara i gång vid ett tiotal anstalter. Den betydelsefullaste frågan är emellertid, hur många nya vårdplatser som därigenom kan stå till förfogande relativt snart. Fångantalet stiger alltjämt, och de platser som hittills anskaffats täcker icke mer än den ökning av fångantalet som inträdde från våren 1955 till våren 1956, då toppsiffran i mars nådde upp till nära 4 000. Under våren 1957 torde man enligt upp-

gift från fångvårdsstyrelsen ha att räkna med en maximibeläggning av omkring 4 400, alltså minst 400 flera fångar än antalet disponibla platser. Behovet av nya slutna platser är mest trängande. Efter hand som arbetena fortskrider vid anstalten i Hälsingborg kan man räkna med att antalet slutna platser under våren 1957 ökar med ett 100-tal. Först omkring den 1 juni 1957, när första utbyggnadsetappen vid Säve torde vara klar, tillkommer ytterligare 100 platser. Av det byggnadsprogram som redovisats i det föregående är därefter icke mer att vänta av slutna vårdplatser förrän tidigast den 1 juli 1958. Vid och efter denna tidpunkt kommer nya slutna platser att stå till förfogande, nämligen på Hall 72, på Mariefred 90, på Hällby 90 och på Tidaholm omkring 40, tillhoppa omkring 300 platser. Möjligheten att använda dessa platser beror emellertid på i vad mån övriga för vårdarbetet erforderliga resurser har tillskapats, t. ex. nödvändiga personalbostäder, värmecentral och — det måhända viktigaste av allt — verkstäder. Till byggande av verkstäder har medel icke äskats för Hall och Tidaholm. Vad angår Mariefred och Hällby erfordras enligt vad som framgår av propositionen ytterligare medelsanvisning under något senare budgetår med tillhoppa 1 400 000 kronor för att anstalterna skall kunna fungera; här torde det röra sig om bl. a. för driften oundgängliga bostäder.

Utan verkstäder och personalbostäder kommer de 300 platser, som beräknas vara färdiga den 1 juli 1958, icke att kunna tagas i bruk annat än i mindre utsträckning. Till förebyggande av ett sådant läge synes byggnadsverksamheten böra koncentreras. Man bör inrikta sig på att anstalterna på Mariefred (90 platser) och i Tidaholm (troligen 40 platser) från början utrustas med personalbostäder respektive verkstäder. Då detta förutsätter att medelsanvisningen beträffande något annat byggnadsföretag inom fångvården får inskränkas, föreslår vi, att det belopp som äskats för Hällby. 2 650 000 kronor, nedsättes med 1 700 000 kronor och att för arbetena vid Mariefred och Tidaholm anvisas ett sammanlagt lika stort belopp, fördelat med 700 000 kronor på Mariefred och 1 000 000 kronor på Tidaholm. Vad Hall beträffar bör det anslag som äskats för anstaltens fortsatta utbyggande disponeras så, att de medel som ej åtgår för uppförande av den redan utrustade paviljongen och till provisorisk panncentral — 1 585 000 kronor — i möjligaste mån användes för att påbörja uppförandet av en verkstad, som till någon del kan tagas i bruk den 1 juli 1958. Det må i detta sammanhang erinras om att statsutskottet (utlåtande nr 61 år 1956) ifrågasatte om det inte skulle vara lämpligt att söka påbörja och koncentrera den fortsatta byggnadsverksamheten på Hall med sidoanstalter (Mariefred och Hällby) till i första hand en av de tre anstalterna.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte vid behandlingen av bilagan 23 till statsverkspropositionen (punkten 2) uttala, att de av Kungl.

Maj:t äskade beloppen skall omdisponeras i enlighet med vad i denna motion anförts.

Stockholm i januari 1957

Rudolf Boman

Martin Söderquist

David Ollén

Hj. Weiland

—————

Nr 250

Av herr **Mannerskantz** och herr **Bergh, Ragnar**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till inköp, uppförande och iståndsättande av fastigheter för utrikesrepresentationen.*

(Lika lydande med motion nr 333 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1957

Axel Mannerskantz

Ragn. Bergh